

Теорема 2. Нехай $\{\varphi_n(t)\}$ — повна майже ортогональна за Белманом система функцій на $[a, b]$ та

$$\sum_{k=1}^{\infty} \sum_{i=1}^{\infty} a_{ik}^2 = A < 1.$$

1. Існує послідовність $\{a_k\}$ така, що $\lim_{K \rightarrow \infty} a_k = 0$, але

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 \varphi_n^2(t) = \infty.$$

2. Послідовність $\{b_k\}$ така, що $\lim_{K \rightarrow \infty} b_k = 0$, але

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sup \left| \sum_{k=1}^n b_k \varphi_k(t) \right| = \infty$$

майже скрізь на $[a, b]$.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кичмаж С., Штейнгауз Г. Теория ортогональных рядов. М., Физматгиз, 1958.

УДК 517.917

Л. М. ЛІСЕВИЧ, Б. В. КОВАЛЬЧУК

СЕРЕДНЄ ЗНАЧЕННЯ І ПОНЯТТЯ РЯДУ ФУР'Є ДЛЯ S^p -МАЙЖЕ ПЕРІОДИЧНИХ МАТРИЦЬ

1. Середнє значення S -майже періодичних матриць*. У роботі [3] дано означення S^p -майже періодичної матриці ($p \geq 1$) і введено поняття S^p -норми.

Матрицю $F(x) = [f_{jk}(x)]$ ($-\infty < x < +\infty$) називаємо S^p -майже періодичною, якщо всі елементи її $f_{jk}(x)$ є S^p -майже періодичними функціями, а S^p -норму матриці вводимо так:

$$\|F\|_{S^p} = \sup_x \sum_{j,k} \left\{ \frac{1}{l} \int_x^{x+l} |f_{jk}(t)|^p dt \right\}^{\frac{1}{p}}.$$

Відомо [2], що для кожної S -майже періодичної функції $f(x)$ існує середнє значення

$$M\{f(x)\} = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_{\alpha}^{\alpha+T} f(x) dx$$

рівномірно відносно $\alpha \in (-\infty, +\infty)$.

* При $p=1$ пишемо S замість S^1 .

Означення. Середнім значенням S -майже періодичної матриці $F(x)=[f_{jk}(x)]$ назвемо числову матрицю

$$M\{F(x)\}=[M\{f_{jk}(x)\}]. \quad (1.1)$$

Середнє значення (1.1) має такі очевидні властивості:

а) якщо $F(x)=A$ — стала матриця, то $M\{A\}=A$.

б) $M\{F(ax+b)\}=M\{F(x)\}$, де $a \neq 0$, b — довільні дійсні числа.

в) $M\{\alpha F(x) + \beta G(x)\} = \alpha M\{F(x)\} + \beta M\{G(x)\}$, де $F(x)$, $G(x)$ — S -майже періодичні матриці, а α , β — довільні комплексні числа.

г) $M\{\overline{F(x)}\} = \overline{M\{F(x)\}}$.

Теорема 1.1. Якщо $F(x)=[f_{jk}(x)]$ ненульова S -майже періодична матриця, то

$$\|M\{F(x)\}\|_s > 0. \quad (1.2)$$

Доведення. Якщо S -майже періодична функція $f(x) \neq 0$, то

$$M\{|f(x)|\} > 0.$$

У такому разі на основі співвідношення

$$\|M\{F(x)\}\|_s = \sum_{j,k} M\{|f_{jk}(x)|\}$$

сдержуємо наше твердження.

Наслідок. Із теореми 1.1 випливає, що

$$\|M\{F(x)\}\|_s = 0 \quad (1.3)$$

тоді і тільки тоді, коли S -майже періодична матриця $F(x)$ є нульовою.

Теорема 1.2. Якщо $F(x)=[f_{jk}(x)]$ — S -майже періодична матриця, то

$$\|M\{F(x)\}\|_s \leq \|F(x)\|_s. \quad (1.4)$$

Доведення. Для S -майже періодичних функцій $f_{jk}(x)$ маємо

$$\frac{1}{T} \int_x^{x+T} |f_{jk}(t)| dt \leq \sup_x \frac{1}{T} \int_x^{x+T} |f_{jk}(t)| dt = \|f_{jk}\|_s,$$

а, отже, і

$$M\{|f_{jk}(x)|\} \leq \|f_{jk}\|_s.$$

Тепер легко одержати нерівність (1.4)

Теорема 1.3. Якщо $F_n(x) (n=1, 2, \dots)$ — S -майже періодичні матриці і

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|F_n(x) - F(x)\|_s = 0$$

рівномірно відносно $x \in (-\infty, +\infty)$, то

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|M\{F_n(x)\} - M\{F(x)\}\|_s = 0. \quad (1.5)$$

Доведення. У [3] показано, що $F(x)$ є S -майже періодичною матрицею. А на основі теореми 1.2 одержуємо

$$\|M\{F_n(x)\} - M\{F(x)\}\|_s \leq \|F_n(x) - F(x)\|_s.$$

Звідси випливає наше твердження.

2. Простір S^p -майже періодичних матриць. Означення 1. Множину Σ_p всіх S^p -майже періодичних матриць $F(x)$ ($-\infty < x < +\infty$) називатимемо простором S^p -майже періодичних матриць.

Легко зауважити, що множина Σ_p^* всіх S^p -майже періодичних матриць одного й того ж виміру є лінійним підпростором простору Σ_p .

Під скалярним добутком двох S^2 -майже періодичних функцій $f(x)$, $g(x)$ розуміють число

$$(f, g) = M\{f(x) \cdot \overline{g(x)}\}.$$

Означення 2. Скалярним добутком двох матриць $F(x) = [f_{jk}(x)]$, $G(x) = [g_{jk}(x)]$ із Σ_2^* назвемо число

$$(F, G) = M\left\{\sum_{j,k} f_{jk}(x) \cdot \overline{g_{jk}(x)}\right\} = M\{Sp(F \cdot G^*)\}, \quad (2.1)$$

де $G^*(x)$ — ермітово-транспонована матриця $G(x)$.

Легко перевірити, що скалярний добуток (2.1) має всі властивості скалярного добутку і при цьому справедливе співвідношення

$$(F, G) = \sum_{j,k} (f_{jk}, g_{jk}). \quad (2.2)$$

Під нормою S^2 -майже періодичної функції $f(x)$ розуміють невід'ємне число

$$\|f\| = V(\overline{f, f}) = V M\{|f(x)|^2\}.$$

Означення 3. Нормою матриці $F(x) = [f_{jk}(x)]$ із Σ_2^* , породженою скалярним добутком (2.1), назвемо невід'ємне число

$$\|F\| = V(\overline{F, F}) = V M\left\{\sum_{j,k} |f_{jk}(x)|^2\right\}. \quad (2.3)$$

Можна довести, що введена норма (2.3) має всі відомі властивості норми і при цьому

$$\|F\| = V \sum_{j,k} \|f_{jk}\|^2. \quad (2.4)$$

Означення 4. Дві матриці $F(x)$, $G(x)$ із Σ_2^* назвемо ортогональними, якщо

$$(F, G) = 0. \quad (2.5)$$

Означення 5. Матрицю $F(x) \in \Sigma_2^*$ назвемо нормованою, якщо

$$\|F\| = 1, \quad (2.6)$$

тобто

$$(F, F) = 1.$$

Ортогональну і нормовану систему матриць із Σ_2^* називатимемо ортонормованою системою.

3. Ряд Фур'є S^p -майже періодичних матриць. Розглянемо S^p -майже періодичну матрицю $F(x) = [f_{jh}(x)]$ і знайдемо добуток

$$F(x) e^{-i\lambda x} = [f_{jh}(x) e^{-i\lambda x}] \quad (-\infty < \lambda < +\infty),$$

який є S -майже періодичною матрицею [3].

Відомо [2], що для кожної S^p -майже періодичної функції $f(x)$ її спектральна функція

$$a(\lambda) = M\{f(x) e^{-i\lambda x}\} \quad (3.1)$$

відмінна від нуля лише для скінченної або зчисленної множини значень λ .

Отже, S -норма матриці

$$A(\lambda) = M\{F(x) e^{-i\lambda x}\} \quad (3.2)$$

буде додатна також для скінченної або зчисленної множини значень λ . Ті значення $\lambda = \lambda_n$, для яких норма матриці (3.2) додатна, називатимемо показниками Фур'є S^p -майже періодичної матриці $F(x)$, а

$$A_n = A(\lambda_n) = M\{F(x) e^{-i\lambda_n x}\} \quad (3.3)$$

її матричними коефіцієнтами Фур'є.

Сукупність всіх показників Фур'є S^p -майже періодичної матриці $F(x)$ називається її спектром.

Означення. Рядом Фур'є S^p -майже періодичної матриці $F(x) = [f_{jh}(x)]$ назвемо скінченний або нескінченний тригонометричний ряд

$$F(x) \sim \sum_n A_n e^{i\lambda_n x}, \quad (3.4)$$

де $\{\lambda_n\}$ — спектр матриці $F(x)$, а A_n — матричні коефіцієнти Фур'є цієї матриці, які визначаються формулою (3.3)

Зауважимо, що інколи ряд Фур'є S^p -майже періодичної матриці $F(x)$ записуємо у вигляді континуальної суми

$$F(x) \sim \sum_{\lambda} A(\lambda) e^{i\lambda x}, \quad (3.5)$$

де матричні коефіцієнти Фур'є $A(\lambda)$ визначаються формулою (3.2). При цьому треба розуміти, що в ряді Фур'є (3.5) норма матриці (3.2) дорівнює нулеві для λ , не рівного показникові Фур'є матриці $F(x)$.

Теорема 3.1. Для кожної S^2 -майже періодичної матриці $F(x)=[f_{jk}(x)]$ ряд із квадратів норм її матричних коефіцієнтів Фур'є A_n збіжний. При цьому справедлива нерівність Бесселя

$$\sum_n \|A_n\|^2 \leq \|F\|^2. \quad (3.6)$$

Доведення. Якщо $f(x)$ є S^2 -майже періодична функція, то для будь-якого скінченного набору $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_N$ різних дійсних чисел має місце нерівність Бесселя [2]

$$\sum_{n=1}^N |a(\lambda_n)|^2 \leq \|f\|^2, \quad (3.7)$$

де $a(\lambda_n)$ визначаються формулою (3.1).

Тому що

$$A(\lambda_n)=[a_{jk}(\lambda_n)],$$

то на основі формул (2.4) і (3.7) одержуємо

$$\begin{aligned} \sum_{n=1}^N \|A(\lambda_n)\|^2 &= \sum_{n=1}^N \left(\sum_{j,k} |a_{jk}(\lambda_n)|^2 \right) = \sum_{j,k} \left(\sum_{n=1}^N |a_{jk}(\lambda_n)|^2 \right) \leq \\ &\leq \sum_{j,k} \|f_{jk}\|^2 = \|F\|^2, \end{aligned}$$

тобто

$$\sum_{n=1}^N \|A(\lambda_n)\|^2 \leq \|F\|^2.$$

Перейшовши в останній нерівності до границі, коли $N \rightarrow +\infty$, маємо

$$\sum_{n=1}^{\infty} \|A(\lambda_n)\|^2 \leq \|F\|^2.$$

Тим самим твердження теореми доведено.

Теорема 3.2. Якщо тригонометричний ряд

$$F(x) = \sum_n C_n e^{i\lambda_n x} \quad (-\infty < x < +\infty), \quad (3.8)$$

де $C_n=[c_{jk}^{(n)}]$, рівномірно збіжний за S^p -нормою, то він є рядом Фур'є своєї суми $F(x)$.

Доведення. Відомо [3], що сума $F(x)$ є S^p -майже періодичною матрицею. Тепер на основі співвідношення

$$A(\lambda) = M\{F(x)e^{-i\lambda x}\} = \left[\sum_n C_{jk}^{(n)} M\{e^{i(\lambda_n - \lambda)x}\} \right]$$

наше твердження доводиться так само, як аналогічна теорема в роботі [1].

Наслідок. Тригонометричний ряд (3.8) є рядом Фур'є своєї суми $F(x)$, якщо

$$\sum_n \|C_n\|_s < \infty.$$

ЛІТЕРАТУРА

1. Демидович Б. П. Лекции по математической теории устойчивости М., «Наука», 1967.
2. Левитан Б. М. Почти периодические функции. М., ГИТТЛ, 1953.
3. Лісевич Л. М., Ковальчук Б. В. S^p -майже періодичні матриці та лінійна система диференціальних рівнянь з S^p -майже періодичною правою частиною. — «Вісник Львівського ун-ту, серія механіко-математична», 1973, вип. 8.

УДК 517.946

І. М. КОЛОДІЙ

НЕРІВНІСТЬ ХАРНАКА ДЛЯ УЗАГАЛЬНЕНИХ РОЗВ'ЯЗКІВ КВАЗІЛІНІЙНИХ ЕЛІПТИЧНИХ РІВНЯНЬ З ВИРОДЖЕННЯМ

У роботі розглядаються квазілінійні еліптичні диференціальні рівняння з виродженням виду

$$\operatorname{div} A(x, u, u_x) = B(x, u, u_x). \quad (1)$$

Для узагальнених розв'язків доведено нерівність, що узагальнює класичну нерівність Харнака для гармонічних функцій. Ми застосовуємо техніку, запропоновану в [5] і розвинуту в інших роботах [4, 6].

Результат нашої статті анонсовано в [1].

Нехай Ω — обмежена область в n -мірному евклідовому просторі E^n , $x = (x_1, \dots, x_n)$; $K_r(y)$ — куб $(x : |x_i - y_i| < r)$, $K_r = K_r(0)$; $\mu = \mu(x) = (\mu_1(x), \dots, \mu_n(x))$, де $\mu_i(x)$, $i = 1, \dots, n$ — невід'ємні вимірні функції на Ω , $W_\beta^1(\mu, \Omega)$, $W_\beta^1(\mu, \Omega)$ — повні нормовані простори [2].